

Naar F. 1924 Stk. 3 i Modsætning til dets § 211, Stk. 4, er bibeholdt, er det, fordi det, naar et Ægteskab er indgaaet i Strid med Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 § 13 (for nært Svogerskab), ifølge Lovens § 42 alene afhænger af det offentlige, om Omstødsessag skal anlægges, og de Tilfælde, hvor saadan Sag ikke anlægges, maa antages ofte at ville være egnede til mildere Behandling ogsaa i strafferetlig Henseende.

Til § 210 (F. 1924 § 213, U. § 190).

Stk. 2 er ført tilbage til Udkastets Affattelse, saaledes at den i nedstigende Linie beslægtede under 18 Aar er ubetinget straffri.

Stk. 3 er optaget med Henblik paa Bestemmelsen i § 26, Stk. 2. Medens det i Udkastets Motiver Sp. 76 fremsatte Forslag til den paagældende Bestemmelse fastsætter en Straf af Fængsel indtil 6 Aar, er Stykket her affattet saaledes, at den udenforstaaende straffes efter samme Bestemmelser som Hovedpersonerne.

Til § 211 (F. 1924 § 214, U. § 191).

Stk. 3 er optaget af Hensyn til Reglen i § 26, Stk. 2.

Til § 212 (U. § 192).

Man har fundet det rettest at medtage denne Bestemmelse, der er udeladt i F. 1924.

Til § 213 (F. 1924 § 215, U. § 193).

Man har udeladt det i F. 1924 foran Ordene „nedværdigende Behandling“ indsatte Ord: „fortsat“, idet ogsaa nedværdigende Behandling en enkelt Gang kan være af en saadan Art, at Straf er paa krævet. Paa den anden Side er det selvfølgelig ikke udelukket, at en mindre graverende tilsidesættende Behandling kun ved jævnlig Gentagelse kan siges at blive nedværdigende.

Til § 215 (F. 1924 § 217, U. § 195).

Paragraffen foreslaas affattet som i Udkastet, saaledes at den i § 260 fastsatte Strafferamme finder Anvendelse, baade naar nogen unddrager en ung Person rette vedkommendes Forsorg, og naar nogen bidrager til, at han unddrager sig saadan Forsorg, idet Strafferammen i § 260 er tilstrækkelig vid til ogsaa at passe paa sidstnævnte Tilfælde.

24de Kapitel.

Forbrydelser mod Kønssædeligheden.

Til § 216 (F. 1924 § 218, U. § 196).

Den i F. 1924 indsatte Bestemmelse om Voldtægt mod Gerningsmandens Hustru er udeladt. Herefter vil Straf for saadan Handling ikke være principielt udelukket, men det vil være overladt Domstolene eventuelt at drage Grænser i saa Henseende. En saadan Ordning af dette Spørgsmaal vil formentlig være den heldigste. Om Emnet henvises iøvrigt til Udkastets Motiver Sp. 315—316 og Krabbe i U. f. R. 1925 S. 22—23.

Til § 220 (F. 1924 § 222, U. § 200).

Man er vendt tilbage til den i Udkastet foreslaede Aldersgrænse for Beskyttelse ved den strengere Strafferamme: 20 Aar (F. 1924: 21 Aar).

Til § 221 (F. 1924 § 223, U. § 201).

Man har genoptaget den i F. 1924 udeladte Straffebestemmelse for den, der tilsniger sig Samleje med en Kvinde, der forveksler Gerningsmanden med en anden, et Tilfælde, der formentlig er nok saa praktisk som det andet i Paragraffen omhandlede Tilfælde.

Til § 223 (F. 1924 § 225, U. § 203).

I Stk. 2 er udeladt det i F. 1924 indsatte Ord „groft“.

Til § 225 (F. 1924 § 227, U. § 205).

Indholdet af denne Paragraf, der angaar kønslig Usædelighed mellem Personer af samme Køn, er ændret for saa vidt angaar den særlige Beskyttelse af unge Personer.

Efter F. 1924 var Personer under 15 Aar ubetinget beskyttede. Personer mellem 15 og 18 Aar var beskyttede mod Adoptiv- og Plejeforældre m. fl., mod Forførelse og mod Personer over 25 Aar, medens Personer mellem 18 og 21 Aar var beskyttede mod Personer over 25 Aar.

Nærværende Forslag opretholder den ubetingede Beskyttelse af Personer under 15 Aar, men udvider Beskyttelsen af Personer mellem 15 og 18 Aar til at være ubetinget, dog saaledes at Straffen kan bortfalde, naar de paagældende er hinanden omtrent jævnbyrdige i Alder og Udvikling. Beskyttelsen for Personer mellem 18 og 21 Aar foreslaas gjort uafhængig af Gernings-